

1.7 แหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลเท่าที่หาได้ในขณะนี้

1. สำนานเด็กกอล์ฟ เพชรบุรี
2. สำนานเด็กกอล์ฟ บางจากกอล์ฟโครวี่งเรนจ์
3. สำนานเด็กกอล์ฟ กองทัพบก
4. สำนานเด็กกอล์ฟ ศูนย์การศึก ร.ฟ.ท.
5. สำนานเด็กกอล์ฟ หัวหมากเฟ้นเกอร์
6. สำนานเวีกาที กอล์ฟ

1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีรูปแบบของอุปกรณ์การเก็บลูกกอล์ฟที่สามารถเก็บคนเก็บไวไกล
2. มีรูปแบบของรถที่มีระบบในการเก็บลูกกอล์ฟโดยที่ไม่ต้องเก็บและลูก
3. มีอุปกรณ์ที่เก็บลูกกอล์ฟในพื้นที่ โดยไม่ต้องพ่นสารขอม
4. มีภาชนะที่รองรับลูกกอล์ฟและสามารถจ่ายลูกกอล์ฟสู่กระบะเก็บลูกกอล์ฟได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง **บทที่ 2**

บทที่ 2

วรรตคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของกีฬาบอลล์ (จากหนังสือ กี-ออฟ)

บอลล์คือ การเล่นเกมกีฬากลางแจ้งที่เป็นที่นิยมกันมาในรูปแบบการเล่น ออกมาเป็นกลุ่มหรือเดี่ยวก็ได้ โดยการใช้ลูกบอลที่กลมที่กำหนัดไว้ โดยที่อุปกรณ์ในการตี ทำให้เกิดการออกแรงในการตี และการวิ่งไปตามสนามตามแต่จุดนี้เอง ที่ทำให้บอลล์เป็นเกมกีฬาที่สนุกสนาน เพิ่มพูนสุขภาพอนามัย เล่นได้ตั้งแต่อายุ 7 ปี จนถึง 70 ปี เป็นเกมที่ไม่ว่าใครจะเป็นเกมที่ทำให้เกิดความสนิทสนมกันในหมู่เพื่อนฝูง เป็นเกมที่ละเอียด เป็นเกมซึ่งตัวเราเองจะต้องเอาชนะตัวเอง เพื่อความเพลิดเพลิน และยังได้ผลตอบแทนด้วย รวมความก็คือ บอลล์เป็นกีฬาที่เราจะสามารถทำการฝึกได้ด้วยตัวเองได้

2.2 รูปแบบการซ้อม

บอลล์เป็นกีฬาที่ค่อนข้างใช้ทักษะในการเล่นที่สูงออกไปมาก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายของการซ้อมก็คือ การฝึกที่ลูกในระยะเวลาที่เราต้องการ โดยการใช้ไม้บอลล์เบอร์ต่าง ๆ ที่ลูกบอลล์ออกไปในสนามหรือจุดต่าง ๆ ที่เราต้องการ และเป็นการเล่นที่จะช่วยให้ผู้ที่ได้เกิดความชำนาญเกี่ยวกับระยะที่ลูกบอลล์ออกไป การซ้อมคือนั้นผู้เล่นจะซ้อมแบดฝึกตีลูกบอลล์ไปเรื่อย ๆ โดยมีครูฝึกคอยแนะนำอยู่ตลอดเวลา โดยบางสถานที่จะมีเด็กคอยบริการที่จะช่วยตั้งลูกบอลล์ให้กับผู้ซ้อม ได้มีความสะดวกสบายมากขึ้นการซ้อมของแต่ละบุคคล จะอยู่ที่ความพอใจของแต่ละบุคคลว่ามีการเล่นที่บอลล์หมากน้อยแค่ไหน

2.3 ข้อบังคับในการซ้อม

ข้อบังคับในการซ้อมที่บอลล์นั้น มีดังนี้

- 2.3.1 การที่จะซ้อมตีนั้น ผู้ซ้อมควรจะไปสำรองเท้าบอลล์โดยเฉพาะ
- 2.3.2 ก่อนที่จะทำการซ้อมนั้น ผู้ซ้อมควรจะทำการศึกษาข้อปฏิบัติเพื่อไปแลกลูกบอลล์

2.3.3 ในการฝึกตีให้ลูกบอลล์จะบริหารผู้ฝึกสอน เพื่อให้ผู้ฝึกสอนได้ให้คำแนะนำเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภารกิจการศึกษานานนี้ เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 วิธีจำหน่ายลูกกอล์ฟ

ขั้นตอนสำหรับการที่ผู้ซื้อต้องการลูกกอล์ฟเพื่อที่จะนำมาตี จะมีขั้นตอนดังนี้

ผู้เล่น

เรียกเก็บบริการ

ไปแลกบัตรจำหน่ายลูกกอล์ฟ

นำไปเบิกของเก็บลูกกอล์ฟ

นำไปให้ผู้ซื้อ

หมายเหตุ แต่ละสถานที่จะมีราคาและจำนวนลูกกอล์ฟไม่เท่ากัน
(ข้อมูลจากการสอบถาม ผู้จัดการสนามซ้อม หัวหมาก)

2.5 องค์ประกอบพื้นฐานในการซ้อมตีกอล์ฟ

2.5.1 เครื่องมือหลักในการซ้อมตีกอล์ฟ ประกอบด้วยไปกัวย

- ไม้ตีกอล์ฟ ขนาดเบอร์ต่าง ๆ
- ที่ตั้งลูกกอล์ฟ
- ลูกกอล์ฟ
- ถุงกอล์ฟ
- สนามซ้อมตีกอล์ฟ

(ข้อมูล จากหนังสือนิตยสาร ที-ออฟ)

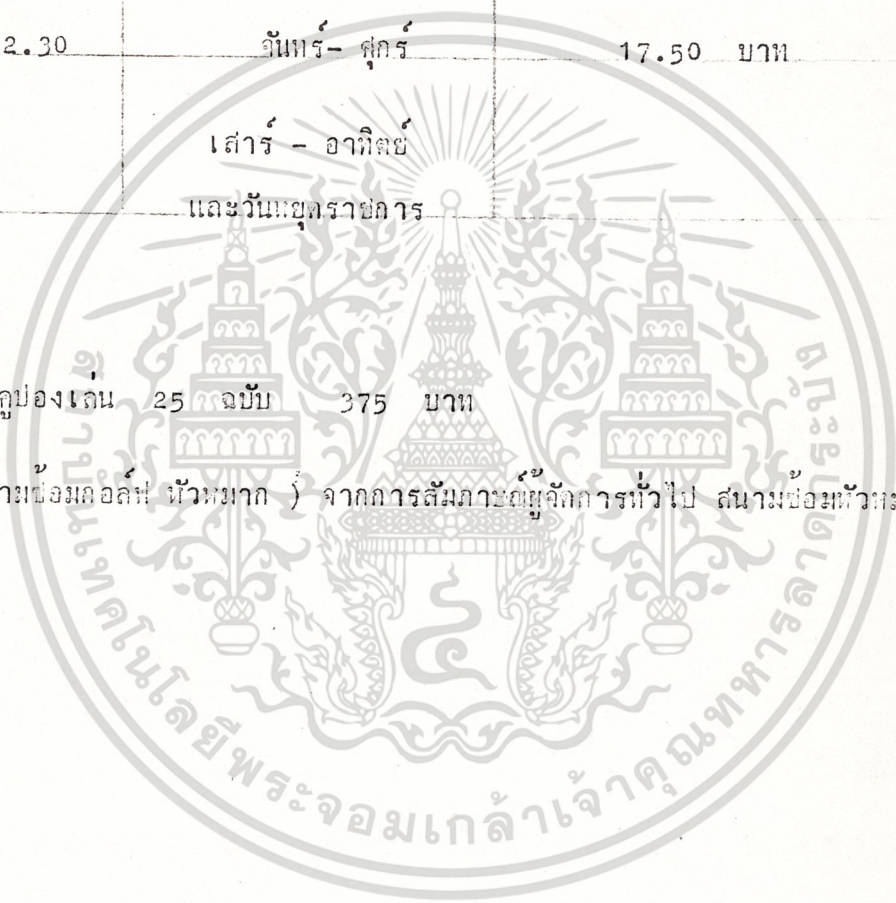
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราค่าบริการลูกกอล์ฟ

เวลา	วัน	ถอดรถ (35 ลูก)
06.30-18.00	จันทร์ - ศุกร์	15 บาท
18.00-22.30	จันทร์ - ศุกร์	17.50 บาท
ตลอดวัน	เสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดราชการ	

หมายเหตุ ครอบงเงิน 25 คคฉบับ 375 บาท

(ข้อมูลจากสนามซ้อมกอล์ฟ หัวหมาก) จากการศึกษาของผู้จัดการทั่วไป สนามซ้อมหัวหมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 วิธีการฝึกถือกอล์ฟ

หลักสำคัญของการสอน

เป็นบทเรียนของลักษณะท่าทางของวิธีการทำให้เกิดลักษณะรูปร่างที่มี ๒ ขั้นตอน
ในข้อ (1) ชื่อเรียกนั้นจะประกอบขึ้นมาจาก *Set up Grip* การตั้งท่าทางและจุดเป้าหมาย
สำหรับ *Set up* นั้น ขอให้มีความรู้สึกเสมือนหนึ่งว่าเป็นการจับสิ่งที่มีชีวิตและเคลื่อนไหว
อยู่ตลอดเวลา

และเพื่อที่จะได้รับสิ่งที่เป็นเช่นดังกล่าวให้ได้ ให้จดจำลักษณะท่าทางที่ถูกต้องเอา
ไว้ให้ได้อย่างแน่นอน อีกสิ่งที่มีความจำเป็นจะต้องให้รับการตรวจเช็คจาก *Coach Parther*
ที่มีความรู้ทางด้านนี้เป็นพิเศษอีกด้วย ซึ่งแน่นอนเป็นคีย์ก็ย่อมจะมีอิทธิพลต่อกฏข้อบังคับที่ว่าด้วย
การสวิงทั้งหมดอีกด้วย

Coaching การฝึกสอน

วิธีการทำให้เกิดมี *Square* ขึ้นมา

1. เอา *Clap* (7 โอออน) มาถือไว้ตรงข้างหน้าของใบหน้าแล้วปล่อยให้
แรงของหัวไหล่ที่ใช้ผ่อนกลางลง และไปรอกจับ *Clap* โดยอิสระ

2. ต่อจากนี้ไปขอให้ทำการแก้ไขให้ถูกต้องโดยเริ่มจากการจับทางด้านมือซ้าย
(*letter hand grip*) เป็นต้นไป

ก) ให้ดูว่าระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ นั้นจะมีช่องว่าง เปิดอยู่และหลวมอยู่หรือเปล่า
ถ้าเห็นว่ายังหลวมอยู่ละก็โปรดแก้ไขที่หน้าหน้าที่หลวมอยู่นั้นเสีย (นิ้วหัวแม่มือให้มาอยู่ตรงข้ามบน
กริปพอดี)

ข) ส่วนข้อนิ้ว *Knuckle* นั้นจะเห็นเป็น 2 อันหรือเปล่า ส่วนข้อนิ้วนั้นถ้าเห็น
เป็นหนึ่งอันหรือเห็นเป็น 3 อันขึ้นไปไม่ได้

3. หลังจากที่ได้จดจำวิธีจับ ทางด้านมือซ้ายแล้ว ต่อไปก็คือวิธีจับด้วยมือขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ก่อนไปเพื่อครั้งหนึ่งก่อน แล้วจากท่าทางที่วางนิ้วก้อยเพื่อขึ้นไปให้
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และตั้งสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากนี้ไว้ก่อนนั้นโปรด
คิดขอเนื่องจากมือซ้าย เอานิ้วก้อยมาวางไว้ระหว่างนิ้วชี้และนิ้วกลางของมือซ้าย ในตอนนั้นโปรด

ระมัดระวังอย่าให้มันแทรกเข้าอยู่ระหว่างกลาง

ข) ต่อจากนั้นโดยใช้โคนของนิ้วนางและนิ้วกลางไปเกี่ยวกับ

ค) ในขั้นสุดท้าย โดยใช้ส่วนที่มีเนื้อหนาของข้อต่อของหัวแม่ตีนขวามือรูปร่างของมันให้ไปบีบข้อมหัวแม่มือทางด้านซ้ายเอาไว้ และในตอนนี้ก็เช่นกันก็ต้องระมัดระวังมิให้ระหว่างหัวแม่มือกับนิ้วชี้เกิดหลวมตัวขึ้นมาให้เช่นกัน

และการเคลื่อนไหวกจากปฏิบัติการดังกล่าวข้างบนนี้ อย่างระมัดระวังทำให้เสร็จลงไปโดยสะดวก ให้แยกออกไปเป็น 3 ขั้นตอน (และให้หัวหัวแม่ตีนในคร่อม เอาไว้)

4. เมื่อสามารถทำ Grip ที่ถูกต้องตามหลักมาตรฐานได้แล้ว ก็ไปปฏิบัติการเช่นเดียวกันนี้หลาย ๆ ครั้งซ้ำแล้วซ้ำอีก ซ้ำหน้าของใบหน้าของตน โดยผู้กระทำไปด้วย และจงจำความรู้สึกไปด้วย

5. เมื่อสามารถจะจดจำความรู้สึกได้แล้วละก็ ตรานี้ก็ให้ตั้ง Clup ไว้บนพื้นดินแล้วปฏิบัติการเคลื่อนไหวการกระทำ เช่นนั้นซ้ำ ๆ ไปอีก และให้ปฏิบัติการซ้ำ ๆ กันไปอีกหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถจะจับได้อย่างมั่นคง

วิธีการทดสอบ

เอา Clup ตั้งไว้บนพื้นดินแล้วบิดตา ปฏิบัติการ Grip ด้วยการใช้ความรู้สึกเท่านั้น และเราสามารถจะนำไปฝึก Grip ที่ถูกต้องขึ้นมาได้แล้วก็เท่ากับว่าผ่านไปได้

รูปที่ 9 แสดงการวางมือในการฝึกถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1 การวางท่าที่เป็นมาตรฐาน

หลักและจุดเป้าหมาย

หลักสำคัญของการสอน คือไปก็จะเป็นการวางท่าทางและจุดเป้าหมายสำหรับ เรื่อง Grip นั้น ท่านสามารถปฏิบัติใหม่ขึ้นมาได้อีกอย่างถูกต้องหรือเปล่านั้น

2.6.2 วิธีการฝึกสอน Coaching

(วิธีการที่จะเป็นส่วนประกอบที่จะทำให้การวางท่าทางเกิดขึ้นมา) จะต้องปฏิบัติ การเคลื่อนไหวทั้งกล่าวข้างล่างนี้ และฝึกกันน้ำแล้วซักอีกหลาย ๆ ครั้งจนให้เกิดความชำนาญขึ้นมา โดยกระทำให้งานเป็นการปฏิบัติประจำวันไม่เลย

วาง Clap ไบนั้นขึ้นยืนขาทั้งสองออกจนกระทั่งให้ความกว้างเท่ากับ ความกว้างของส่วนหัวไหล่ แล้วนั่งลงถึงสถานที่ตั้งของลูกบอล (จากเส้นแนวของสันเท้าซ้าย จนกระทั่งถึงลูกบอลที่อยู่ภายในเท้ากับเต็ม 2 เล็บ) นำเอา Grip มาไว้ตรงสะโพกด้านในข้าง ซ้าย ทำให้เกิดการจับ Square Grip ขึ้นมาอีกครั้งควรเช็คระยะห่างระหว่าง Grip กับร่างกาย (เท้ากับประมาณขนาดกำปั้น 1-1.5 กำปั้น) ตรวจสอบเช็คการแบ่งส่วนของน้ำหนักร่างกาย (ไม่เหยียบ ลงบนพื้นดิน แต่โน้มตัวไปข้างหน้า) ตรวจสอบเช็คการโค้งงอของแขนทั้งสองข้าง (แขนซ้ายชี้คอก , แขนขวาอ) ตรวจสอบเช็ค Grip end (ชี้ไปที่ทิศทาง Waist line แนวบน เอว) เท้ากับเสร็จสมบูรณ์ การ Set up ที่ต้องต้องตามมาตรฐาน

วิธีการทดสอบ

หากว่าสามารถจะปฏิบัติและกระทำท่าทางต่าง ๆ ทั้งชุดโดยตลอดทั้งกล่าว ข้างบนนั้น ภายในระยะเวลา 30 นาที ให้ขึ้นมาให้อีกครั้งก็เท้ากับว่าสอบผ่านได้

2.6.3 จุดเป้าหมาย

หลักสำคัญของการสอน

จุดเป้าหมายนั้นก็คือจะกล่าวไว้ว่าเป็นการเลี้ยวข้อที่เกิดขึ้นมาระหว่าง Foot line , Knee line, Waist line, Shoulder line ตั้ง 4 แนวกับ Target line แนวที่เป็นเป้าหมายนั่นเอง คือต้องใช้แนวทั้ง 4 แนวนี้ทุก ๆ เส้นอยู่ในแนวขนาดกัน Target line เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ทั้งสิ้น โดยไม่มีการบอกเป็นขวออก ไปเลยแม้แต่น้อย ไม่วการณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีก **บทที่ 3**

บทที่ 3

วิธีดำเนินการและรวบรวมข้อมูล

3.1 วิธีสำรวจและรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและเก็บภาพรวบรวมข้อมูลโดยแบ่ง ออกเป็นภาคเอกสาร การสัมภาษณ์สอบถาม และการศึกษาจากของจริง ภาคสนามจากการ วางแผนก่อน มีดังนี้

3.1.1 การศึกษาเชิงเอกสาร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ และหนังสือวิชา- นิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ สรีระศาสตร์ และเกี่ยวกับกรรมวิธีการ ผลิต เกี่ยวกับทางกายการออกกำลังกายที่มีลักษณะได้คือ ทางกายรูปแบบการออกกำลังกายชนิดต่าง ๆ พฤติกรรมในการเล่น และอุปกรณ์การเล่น หรือพื้นที่ที่ใช้ในการเล่น ทั้งนี้เพื่อนำมาประกอบ เป็นแนวทางในการออกแบบ

3.1.2. การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบสอบถาม เพื่อไปสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ซึ่งได้แก่ ไปรประจำหรือครูผู้สอนประจำสนามบางจากโพรวิ่งเรนจ์ และให้ทำการสัมภาษณ์ผู้ดูแลที่รี สโมสรอัคร์ ซึ่งผู้เป็นผูดูแลทั่วไปของสนามที่กอล์ฟ ทั่วหมาก และทำการสัมภาษณ์ไปรประจำสนามที่กอล์ฟ ร.ฟ.ท.

3.1.3 การศึกษาจากของจริง

วิธีการดำเนินการเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูล โดยการออกภาคสนามศึกษาจาก ของจริง เป็นการศึกษาจากของเดิมที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันและรอดเห็นที่ใช้ในปัจจุบันและศึกษา พฤติกรรมต่าง ๆ จากนักกีฬาที่เล่นตั้งแต่การเริ่มตั้งแถวเรียงพร้อมที่จะเก็บลูกกอล์ฟภายใน สนาม จนจบการรวบรวมขั้นตอนนี้เครื่องมือที่ใช้คือ กล้อง การสังเกต รวมไปถึงตัวผู้ วิจัยลงไปสัมผัสเอง โดยการขึ้นรถบรรทุกลูกกอล์ฟและนำการเก็บลูกกอล์ฟด้วยตัวเอง

เพื่อไปข้อมูลต่าง ๆ ครอบคลุมความต้องการแล้วจึงทำการแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ เอกสารนี้เป็นเอกสารเชิงปริมาณสำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้สังเกตเห็นใบเขียวประเขษณด้านารค้า เพื่อสะดวกคือกักรวิ เกราะที่รวมิแต่ละภาเรเลือกปีเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจากเงินเมื่อนำไปใช้

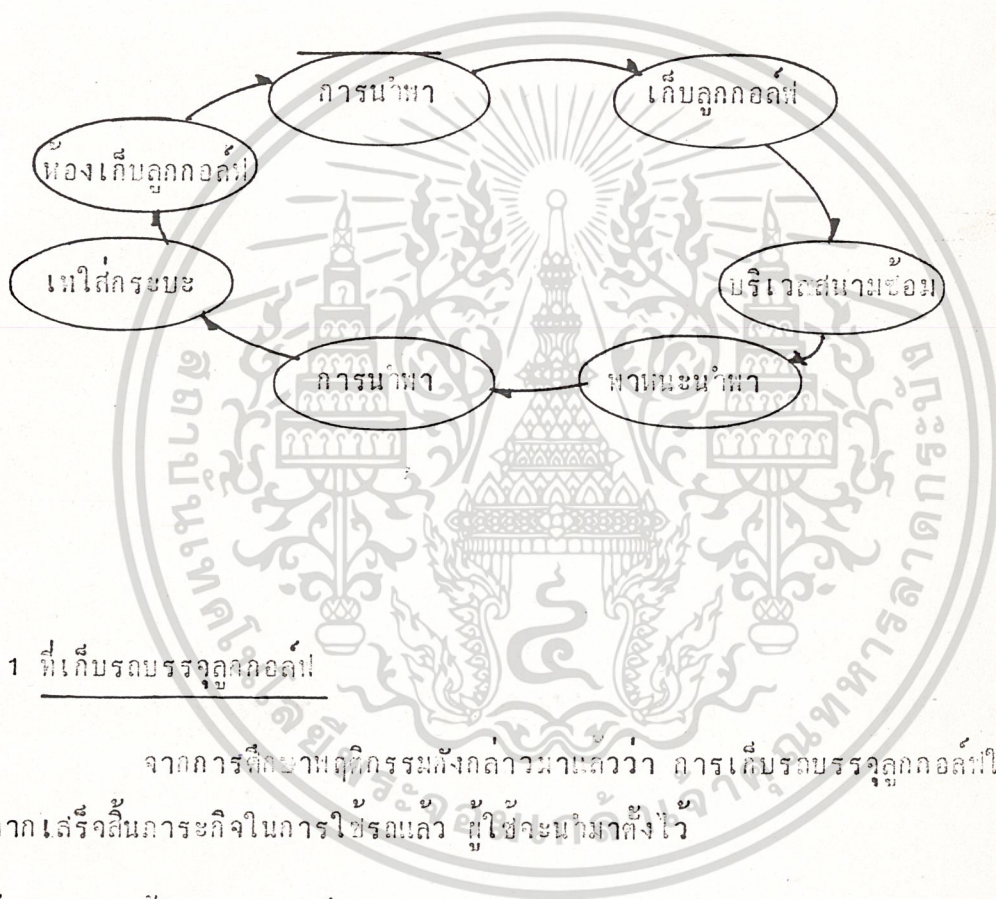
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การศึกษาข้อมูล

4.1 การศึกษาข้อมูล

สรุปวงจรการใช้รถเก็บลูกกอล์ฟในสนามซ้อมจากเหตุการณ์การใช้

4.1.1 ที่เก็บรถบรรทุกลูกกอล์ฟ

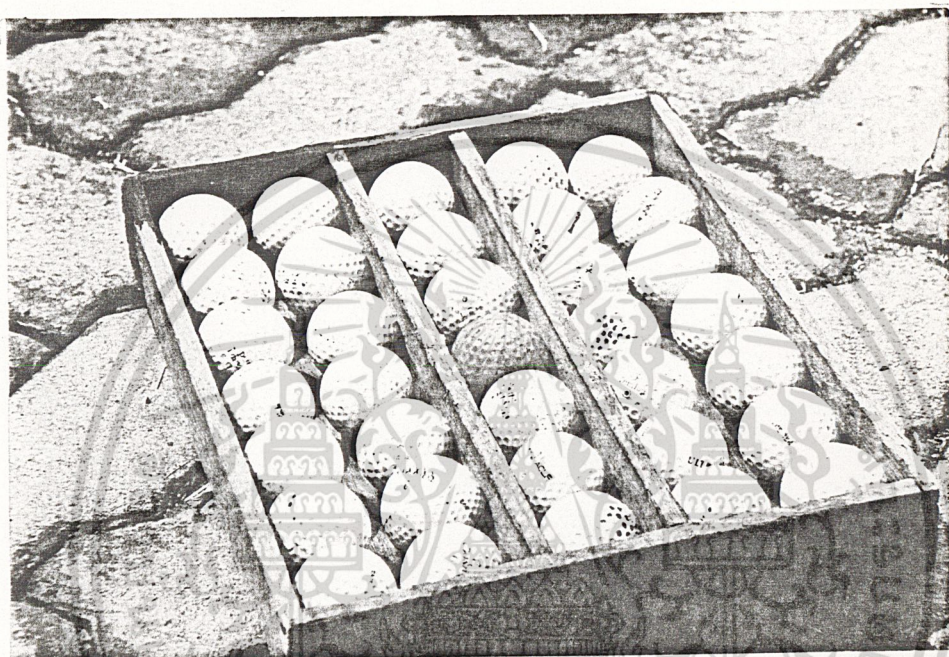
จากการศึกษาเหตุการณ์ดังกล่าวมาแล้วว่า การเก็บรถบรรทุกลูกกอล์ฟในสนามซ้อม หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจในการใช้รถแล้ว ผู้ใช้จะนำรถทิ้งไว้

ส่วนก้านหลังของห้องเก็บลูกกอล์ฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ที่เก็บลูกกอล์ฟ

การเก็บลูกกอล์ฟเมื่อผู้เก็บนำใส่รถเข็นมาแล้ว จะนำลูกกอล์ฟมาถ่ายในกระบะใส่ลูกกอล์ฟ ต่อจากนั้นจะมีเจ้าหน้าที่มาทำความสะอาดลูกกอล์ฟโดยทำการล้างน้ำลงในกระบะเพื่อทำความสะอาดเรียบร้อยแล้ว ถ้าจะนำลูกกอล์ฟไปใส่ลังมี 35 ลูก โทยลังนี้จะนำไปเก็บในห้องเก็บและจำหน่ายลูกกอล์ฟอีกทีหนึ่ง

รูปที่ 10 แสดงการบรรจุลูกกอล์ฟลงในลังเก็บลูกกอล์ฟ

รูปที่ 11 แสดงการบรรจุลูกกอล์ฟใส่ตะกร้าให้ลูกค้าเพื่อทำการตีลูกกอล์ฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับลูกกอล์ฟ

- ลูกกอล์ฟ 1 ลูก มีน้ำหนัก 45 กรัม

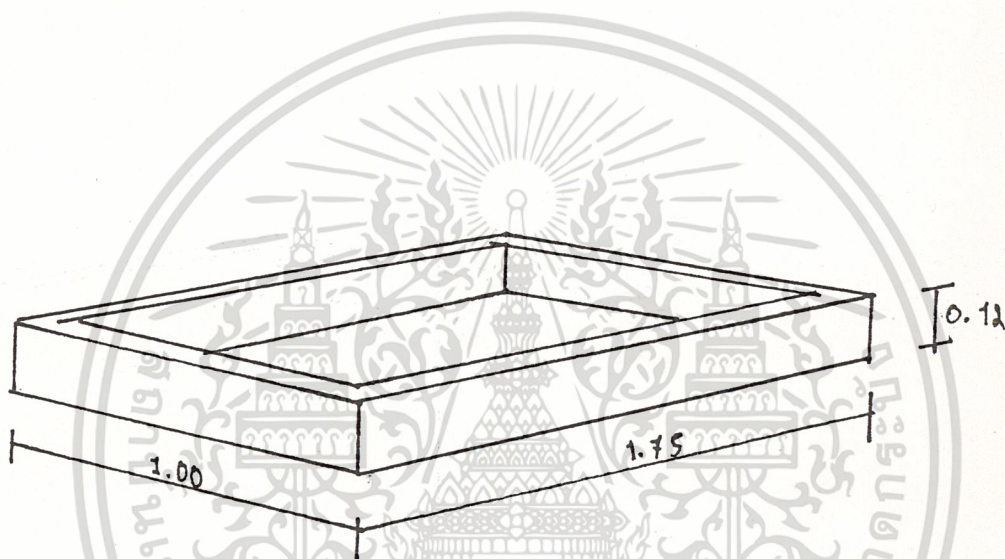

สรุปได้ว่า

ลูกกอล์ฟ 1 ลูก จะมีขนาด ϕ 4 ซม. เป็นขนาดมาตรฐานและน้ำหนัก
ของลูกกอล์ฟ 1 ลูก จะมีน้ำหนัก 45 กรัม นำตัวเลขทั้งหมดนี้ไปวิเคราะห์
หาขนาดของก้านเบรจลูกกอล์ฟ

4.1.3 กระบะชำระล้างลูกกอล์ฟ

กระบะชำระล้างลูกกอล์ฟ มีไว้เพื่อนำลูกกอล์ฟที่เก็บมาจากสนามข้อมนำมาล้างให้สะอาด ขยาดของกระบะมีดังนี้

รูปที่ 12 แสดงขนาดกระบะชำระล้างลูกกอล์ฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การศึกษาข้อมูลทางบ้านสำหรับภาคีที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์

เส้นทางการเดินของรถ

การเก็บลูกกอล์ฟแต่ละครั้งนั้น ผู้เก็บแต่ละคนจะมีการเก็บเป็นดังนี้

ก่อนเก็บ ผู้เก็บจะใช้วิธีเรียงแถวคือ ใช้ผู้เก็บครั้งละไม่เกิน 5 คน โดยผู้เก็บแต่ละคน ใช้วิธีเก็บโดยเดินเข็นรถไปดาวแนวสลับทีละคน

หลังเก็บ เสร็จแล้วผู้เก็บจะทำการเข็นกลับในเส้นทางในแนวตรง

รูปที่ 13 แสดงก่อนเก็บและขณะเก็บลูกกอล์ฟ

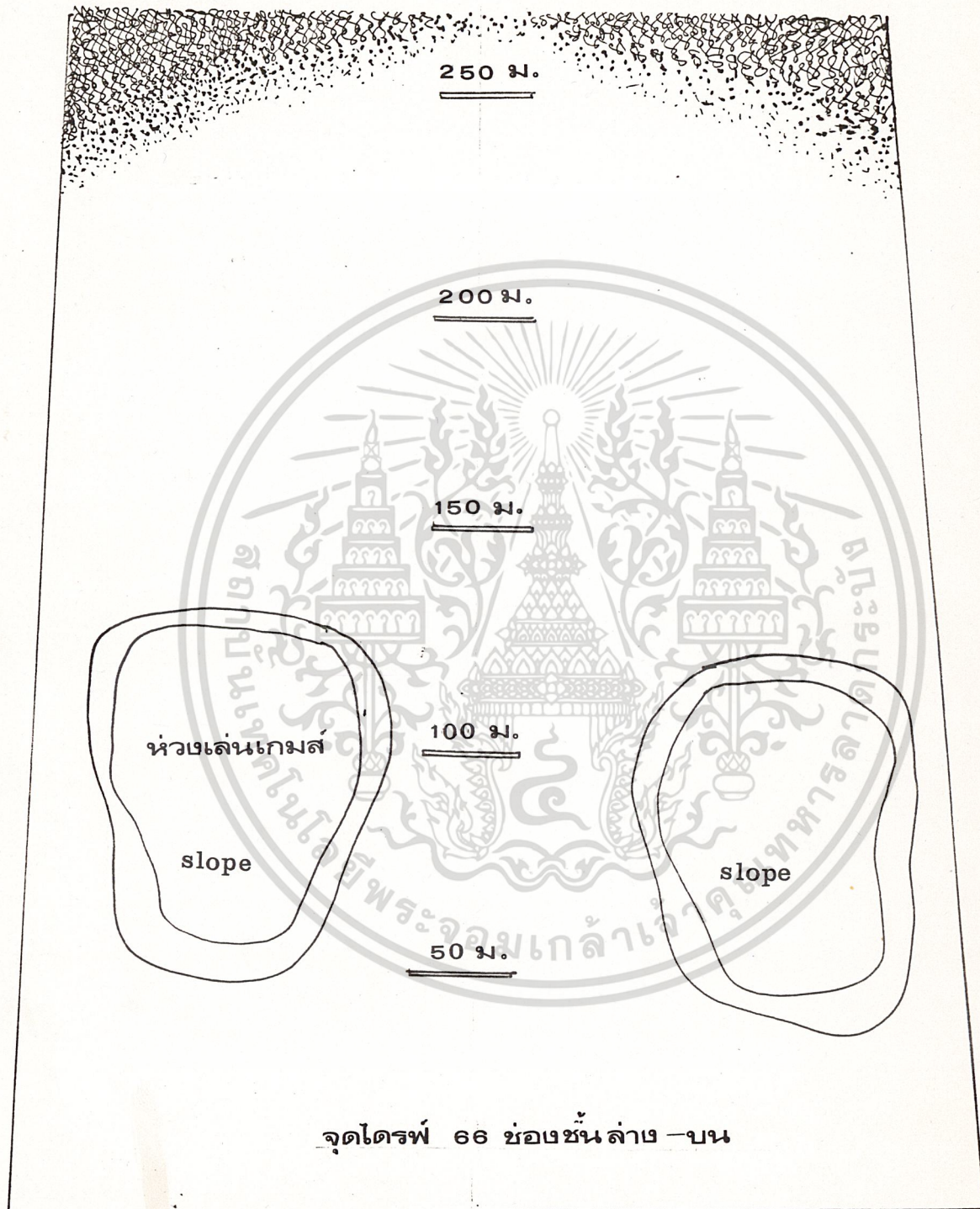

รูปที่ 14 แสดงหลังเก็บ

สรุปได้ว่า เส้นทางการเดินของผู้เก็บจะมี 2 ลักษณะคือ ลักษณะเป็นแบบสลับฟันปลาและ เส้นทางตรง
ลักษณะของสนามซ้อม

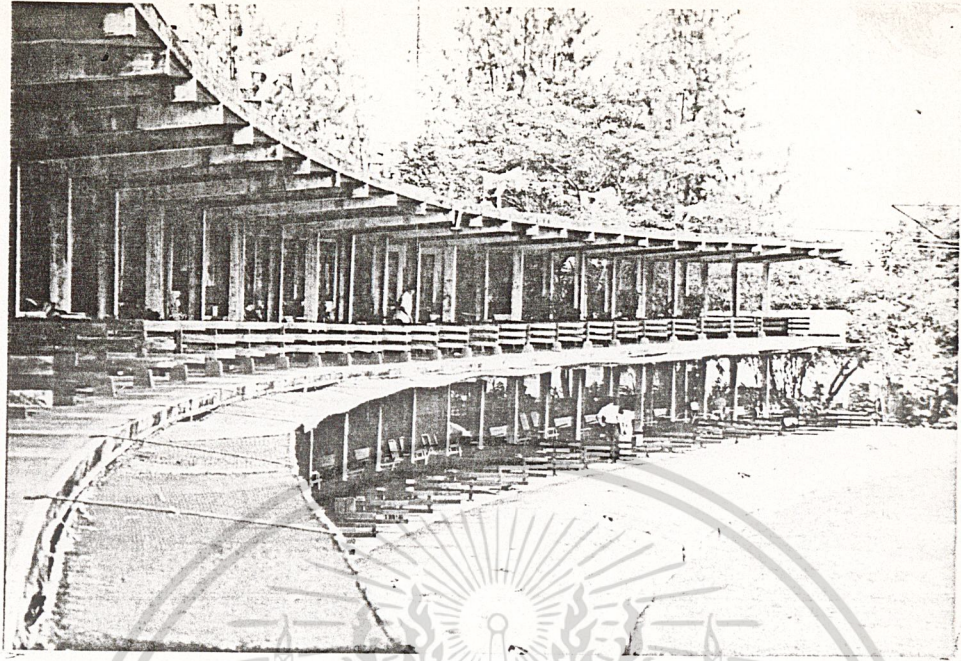
จากการได้ศึกษาและสอบถามผู้รู้ ว่า สนามซ้อมที่มีมาตรฐานนั้นจะมีช่องโลโก้วิ่งเรนจ์
ทั้งหมด 66 ช่อง แต่ละช่องก็มีความกว้างมากพอที่จะไม่ทำให้ผู้ซ้อมที่มีความรู้ลึกซึ้งอีก และจะมีความ
ยาวของช่องโลโก้ 230 หลา ความกว้างของสนามไม่เกิน 100 หลา สนามเต็มช่องแต่ละแห่งจะมี
โปรประจำอยู่ประมาณ 5 คน โดยคิดอัตราค่าสอนชั่วโมงละ 200 บาท หรือ 12 ครั้ง 1,500
บาท หรือจะเหมา 6 เดือน ก็เป็นเงิน 5,000 บาท แต่ต้องนำตัวอย่างน้อย 25 ครั้งจึงจะออกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

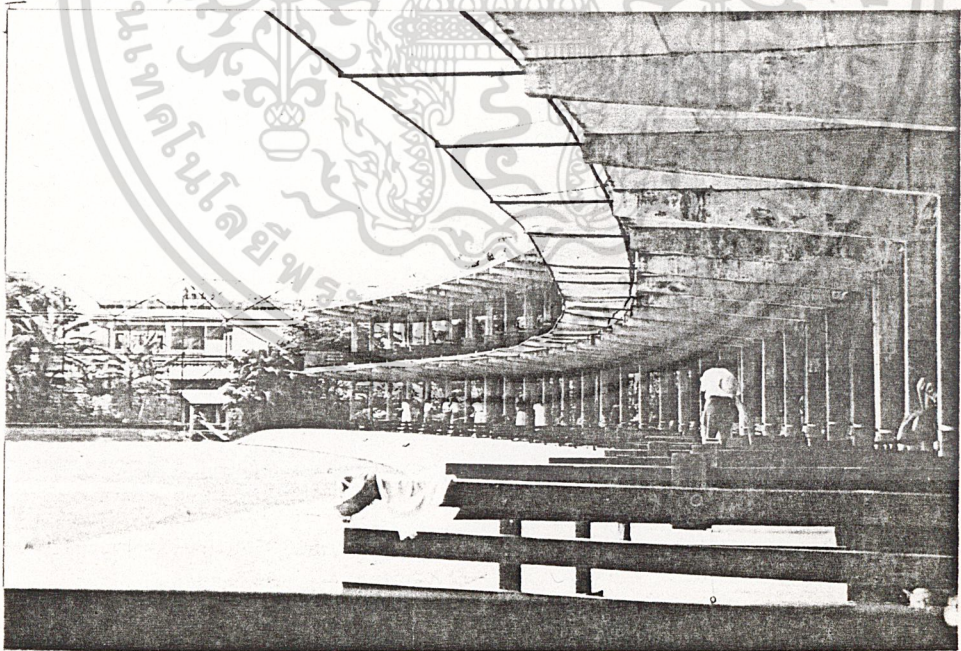

รูป แลตงลักษณะของสนามซ้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

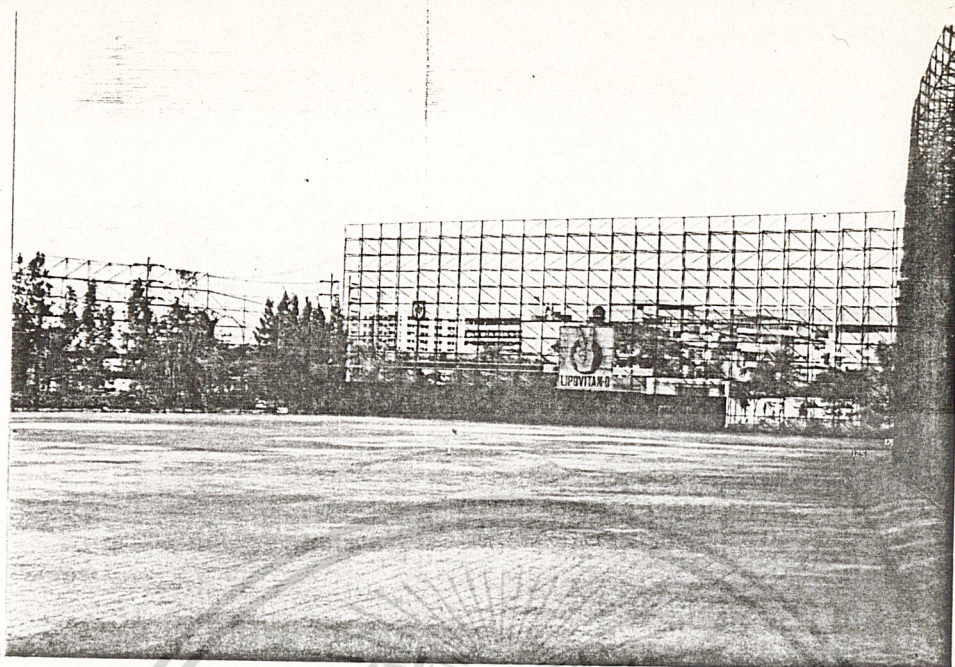

รูปที่ 15 แสดงส่วนของจุลโคร์ชั้นบนซึ่งมี 30 จุล

รูปที่ 16 แสดงส่วนของจุลโคร์ชั้นล่างซึ่งมี 30 จุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 17 แสดงลักษณะของสนามแข่ง

รูปที่ 18 แสดงรูปแบบของการไถ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การศึกษาทางบ้านหน้าที่และประโยชน์ใช้สอยและพฤติกรรมผู้ใช้

4.3.1 หน้าที่ของรถเก็บลูกกอล์ฟ

หน้าที่ของรถเก็บลูกกอล์ฟก็คือ ใช้สำหรับเก็บลูกกอล์ฟสำหรับผู้ที่ก๊อกริมที่ลูกกอล์ฟ เพื่อให้เกิดความชำนาญและแม่นยำก่อนที่จะไปเล่นสนามจริง และหน้าที่ของลูกกอล์ฟอีกอย่างหนึ่งก็คือ ลดจำนวนลูกกอล์ฟในสนามให้น้อยมากที่สุด เพื่อที่จะไปเพิ่มจำนวนลูกกอล์ฟในสต็อก

4.3.2 ภาระและหน้าที่ในส่วนของผู้ใช้

ในส่วนของผู้ใช้รถเก็บลูกกอล์ฟคือพนักงานเก็บลูกกอล์ฟและพนักงานดูแลสนาม ก๊อกริมโดยเฉพาะ การเปิดบริการของสนามจะเป็นบริการตั้งแต่ 6.30 น - 22.30 น. ทุกวัน ไม่มีวันหยุด ช่วงเวลาการเก็บมีเวลาดังนี้คือ 6 โมงเช้าก่อนที่สนามจะเปิดบริการคือรถเก็บลูกกอล์ฟให้หมดเพื่อเป็นการเช็คจำนวนลูกกอล์ฟทั้งหมด และในเวลา 5 โมงครึ่งจะเป็นการเก็บอีกทีหนึ่ง

4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้ใช้

กลุ่มของผู้เก็บลูกกอล์ฟ เป็นเพศชาย มีเกณฑ์อายุตั้งแต่ 18 - 27 ปี

ดังนั้น ค่าขนาดสัดส่วน และมิติต่าง ๆ ของร่างกายที่มีความสัมพันธ์กับการออกแบบ จะพิจารณาจากผู้ชายไทย ที่มีอายุระหว่าง 18 - 27 ปี เพราะเนื่องจากเป็นส่วนที่มีความสำคัญมาก ในระยงมือจับและส่วนต่าง ๆ ของรถเก็บลูกกอล์ฟ

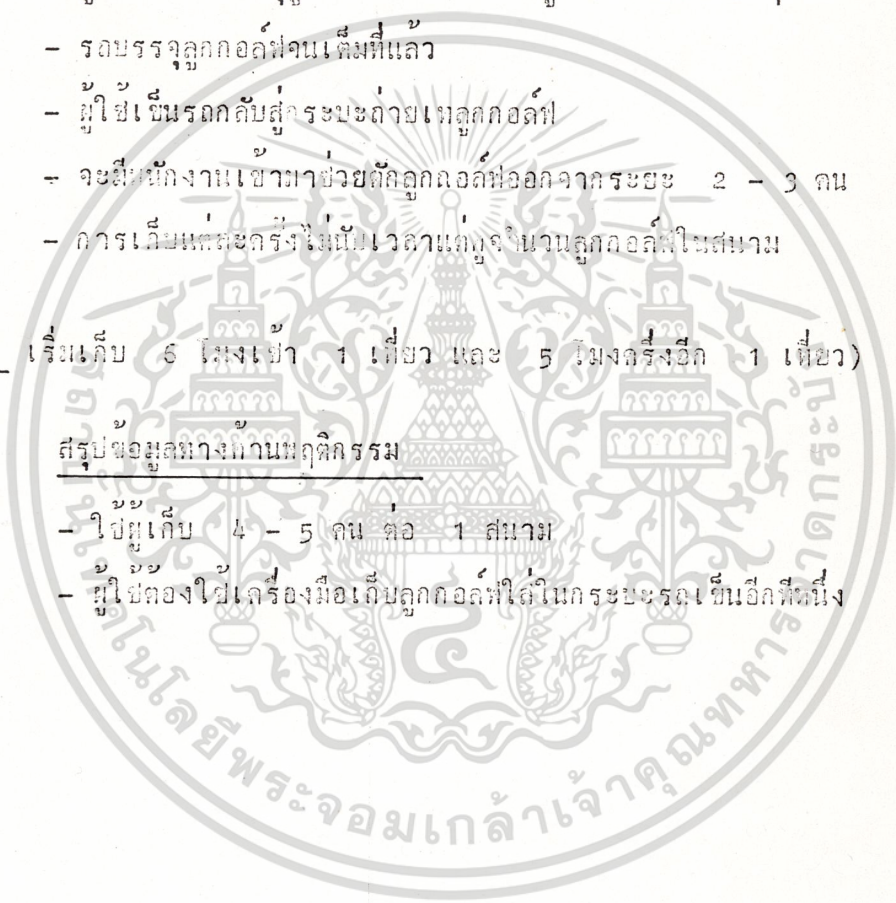
4.4.1 พฤกษกรรมการใช้งานของรถเก็บลูกกอล์ฟ

- ผู้ใช้ทั้งแถวเป็นลักษณะหน้ากระดาน โดยที่ 1 สนามจะใช้ผู้เก็บประมาณ 4 - 5 คน
- ผู้ใช้ใช้รถบรรทุกลูกกอล์ฟแล้วเดินเก็บลูกกอล์ฟไปเรื่อย ๆ
- รถบรรทุกลูกกอล์ฟจนเต็มที่แล้ว
- ผู้ใช้เดินรถกลับสู่ระยะด้วยเพลูกกอล์ฟ
- จะสิ้นพนักงานเข้ามาช่วยที่ลูกกอล์ฟออกจากระยะ 2 - 3 คน
- การเก็บแต่ละครั้งใช้เวลานานกว่าจำนวนลูกกอล์ฟในสนาม

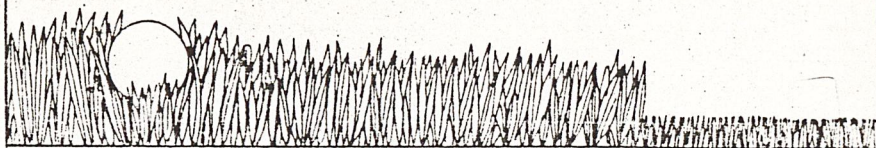
(หมายเหตุ เริ่มเก็บ 6 โมงเช้า 1 เทียว และ 5 โมงครึ่งอีก 1 เทียว)

สรุปข้อมูลทางงานพฤกษกรรม

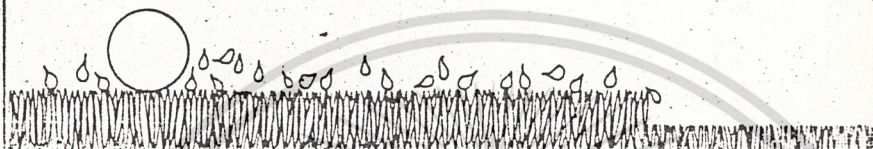
- ใช้ผู้เก็บ 4 - 5 คน ต่อ 1 สนาม
- ผู้ใช้ต้องใช้เครื่องมือเก็บลูกกอล์ฟได้ในระยะรถเป็นอีกพื้นที่

A. จมลึกอยู่ในหญ้ายาวและหนา
sitting down in rather long grass

B. อยู่บนพริ้นจ์ที่หญ้าเปียกน้ำมาก
the fringe grass is very wet

C. อยู่บนพริ้นจ์ที่หญ้าแหว่งสวนทางมาก
the grain of the grass is lying against the ball

D. ถูกตกอยู่ในไควอท
the ball is in a divot

E. อยู่บนพริ้นจ์ที่หญ้าขรุขระไม่สม่ำเสมอ
the ground between the ball and the green is uneven

รูปที่ 19 แสดงลักษณะลูกกอล์ฟเมื่ออยู่บนหญ้า
(จากหนังสือนิศยสาร ที-ออฟ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 การศึกษาทางด้านวัสดุและโครงสร้าง

ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง

โครงสร้างคือ สิ่งที่เกิดขึ้นโดยการก่อรวมหน่วยต่าง ๆ เข้ามาด้วยกัน ให้นำหน้าหรือข้างหนึ่งหรือหลายอย่าง ซึ่งต้องการมาตรการความมั่นคงบางประการ

หน้าที่ของโครงสร้าง อาคารที่ก่อสร้างขึ้นมาจะมีโครงสร้างเปรียบเสมือนกระดูกโครงหลัก และมีส่วนประกอบอื่น ๆ (MEMBERS) ซึ่งทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน เช่น ปีกหุ้มทับตลแต่ง เพื่อให้เกิดการใช้เนื้อที่ภายในอาคารนั้นสะดวกและเหมาะสมกับประเภทของอาคาร

โครงสร้างอาจแยกออกเป็นหลายส่วนหลายตอนหรือประกอบรวมกันจนสำเร็จเป็นตัวอาคารขึ้นมา โครงสร้างย่อยนี้อาจแยกออกเป็นหลายจุดหลายตอน เช่น ตัวอย่างโครงสร้างรับเครื่องมุงหลังคา โครงสร้างพื้น โครงสร้างเสา โครงสร้างบันได โครงสร้างคาน โครงสร้างฐานราก ทั้งนี้เป็นโครงย่อยต่าง ๆ กันกล่าว เมื่อประกอบกันเข้าทั้งหมดก็เป็นตัวอาคารในที่สุด จะเห็นว่ารูปร่างโครงสร้างแต่ละชนิดจะมีลักษณะเฉพาะ เนื่องจากเป็นแรงหรือน้ำหนักบรรทุกเป็นตัวการจัดระเบียบหรือบังคับให้เกิดเป็นรูปร่าง ๆ กันไป เพื่อแรงที่ถ่ายทอดเนื่องลูกของตามหลักเกณฑ์แล้ว โครงสร้างนี้จะตั้งอยู่ได้โดยมั่นคง และก่อให้เกิดความรู้สึกที่พึงพอใจเมื่อมองดู ฉะนั้น เมื่อต้องใช้วัสดุต่าง ๆ ก็ต้องใช้ให้เหมาะสมกับความสามารถของการรับแรงนั้น ๆ กล่าวอย่างมี

แรงต้านทานภายในเนื้อวัสดุประกอบเป็นโครงสร้าง

แรงต้านทานภายใน (RESISTANCE FORCE) ที่กล่าวนี้ อาจแยกเป็น 5 ชนิดด้วยกัน ซึ่งมีความแตกต่างกันดังนี้

- (1) แรงดึง (TENSION OR PULL OR SECTION) ต้านความพยายามที่จะทำให้วัสดุนั้นยืดออก ยาวออก หรือขาดจากกัน
- (2) แรงอัด (COMPRESSION OR PUSH OR PRESSURE) ต้านความพยายามที่จะทำให้วัสดุสั้นเข้า บีบเข้า หรือแตก
- (3) แรงเฉือน (SHEAR) กระทำกับวัสดุในแนวสัมผัส (TANGENTIAL) กับพื้นผิวที่รองรับแรงนี้ วัสดุไม่จำเป็นต้องหักหรือฉีกเป็นเนื้อที่ยาวห่างกันจะขาดเพื่อต้านแรงเฉือนนี้ให้หักไม่ว่าการคำนวณว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้